

Det till i går af Stockholms ungsocialistiska klubbar annonserade mötet i Cirkus Du Nord började klockan 11,45 förmiddagen. En klubbmedlem förklarade mötet öppnadt och hälsade de närvarande välkomna, hvarefter ordet öfverlämnades till advokaten Carl Romanus, hvilken talade öfver ämnet: "Amalthea".

Talaren redogjorde först för ordet Amaltheas ursprungliga och nuvarande betydelse. Det innefattar numera nästan allt, som utgår från yttersta vänstern. Ordets betydelse är nästan analog med anarkism men är vidare än denna, den innefattar äfven ante militarism, särskildt krigsmaktens användande mot det egna landets folk. Härvid står professor Knut Viksell som ett ljus, enär denne en gång yttrat, att han ej hade något emot, att den svenska kulturen komme att sträcka sig längs den trans-sibiriska järnvägen. Härpå omnämnde talaren vår försvarsrustning mot Ryssland. I Ryssland och Tyskland skrives om Rysslands försvarsrustningar, och att Sverige utgjorde vänstra flygeln af det stora germanska väldet. Härefter redogjorde talaren i korthet för Amaltheaprocessens förlopp, hvarvid han påvisade, att Amaltheamännen ej haft för afsikt att mörda, och att orsaken till de höga straffen vore, att det var ett Åkarpsbrott, som här blifvit begånget, det böra arbetarna lägga sig på minnet. Talaren slutade sitt anförande med ett lefve för Amaltheamännens frihet, som besvarades med ett fyrfaldigt hurra.

Nästa talare, Axel Holmström, redogjorde först för det allmänna tillståndet under den stora konflikten 1908. Huru nöd och elände rådde öfver allt, och huru slutligen arbetare importerades från England, hvilka här foro fram på det mest brutala sätt. Oaktadt ifriga protester från arbetarhåll mot främlingarnes införande och uppmaning att återsända dem, och oaktadt dynamit, som stulits för att användas mot engelsmännen, af myndigheterna påträffats å flera ställen, beaktades ej arbetarnes kraf. Det är således ej endast Amaltheamännen, som äro de skyldiga, det är ock samhället. Sedan talaren uppläst en del bref, som emottagits från Amaltheamännen,

skildrade han fängelsernas fasor och lidanden. Oaktadt den betydelse Amalteamännens gärning haft för arbetarrörelsens sak, därigenom att utländska sträjkbrytare sedan dragit sig för att resa hit, kunde dock talaren ej nog beklaga, att de begått detta brott, ty de lidanden, de nu få genomgå, motsvaras ej af den nytta, de därmed möjligen gjort arbetarrörelsen.

Till sist riktade talaren en uppmaning till de närvarande att verka för Amalteamännens frigifning genom att samla namnunderskrifter å de petitionslister, som utsändts härför.

Mötet, som var besökt af omkring 600 personer, slutade klockan 2,45 eftermiddagen.

Inga oordningar förekommo.

Utförligare referat öfver advokat Romanus' föredrag kommer senare att tillställas herr Polismästaren.

Stockholm den 26 januari 1914.

Carl Larsson

A. G. Ekblad